

ligger, som jeg sagde før, ikke noget Mindretalsforslag, saa jeg faar ikke nogen Lejlighed til at tale om saadanne. Jeg anbefaler derefter Flertallets Forslag til det høje Tings Velvillie og til Vedtagelse og tillige Ændringsforslag Nr. 9, som jeg gav en særlig Omtale.

Dalsgaard: Det Stadium af Forhandlingerne, som Skattelovene befinde sig paa i Dag, kan jo ikke overspringes, dersom et Resultat skal naas, men som Forholdene ligge, efter som Meningsforskellighederne mellem Flertallet paa den ene Side og Ministeriet og dettes Parti paa den anden, hvad Hovedsynspunkterne angaar, ere saa store, tror jeg ikke, Debatten i Dag kan give videre Bidrag til Løsning af Uoverensstemmelserne, og jeg tror derfor, at det er rigtigst, at vi bestræbe os for at gøre Debatten i Dag kortest mulig og stille efter snarest muligt at komme i Fællesudvalg, hvor de endelige og afgørende Forhandlinger skulle føres. Jeg skal derfor fatte mig meget kort, og jeg kunde i Grunden indskrænke mig til at henvise til de Udtalelser, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har fremsat i Betænkningen til Begrundelse af sin Stilling saavel overfor Lovforslaget som overfor de stillede Ændringer, men jeg skal dog ikke undlade blot med et Par Ord ogsaa her at betone, at Mindretallet vedblivende maa være enig med Regeringen i, at det er absolut nødvendigt, at vi i Aar faa en god og forsvarlig Balance paa Budgettet, at der til Opnaaelse af en saadan Balance i det væsentlige vil kræves de Midler, som Finansministeren har forlangt, og at vi finde det rigtigst, at disse Midler tilvejebringes dels ved Forhøjelse af den direkte og dels ved Forhøjelse af den indirekte Beskatning, omtrent i det Forhold, som Ministeren har foreslaaet. Kan der blive Enighed om disse Hovedsynspunkter, vil Mindretallet strække sig overordentlig langt ved Forhandlingerne om de andre Spørgsmaal, saavel om Ligningsreglerne som om de andre Enkeltheder i de forskellige Lovforslag, hvorom der er Meningsforskelligheder; men som Stillingen er i Øjeblikket, hvor Flertallet har den Opfattelse, dels at der ikke behøves et saa stort Beløb, som Finansministeren tror, for at skaffe en forsvarlig Balance, og dels at hele det Beløb, der skal tilvejebringes, skal skaffes alene ved Forhøjelse af den indirekte Beskatning, ere Divergenserne mellem Mindretallets og Flertallets Opfattelse saa store, at Mindretallet finder, at en Forhandling paa det nuværende Tidspunkt om Enkel-

heder i Lovforslaget kun vilde være at spille det høje Tings Tid. Og ikke blot det, men den vilde rimeligvis endogsaa være skadelig for den senere Forhandling med Hensyn til Opnaaelse af en Overenskomst om disse Ændringer, dersom det skulde vise sig, hvad jeg dog til det sidste vil haabe, at man vil blive enig om Hovedsynspunkterne. — Til de stillede Ændringsforslag staar Mindretallet for øvrigt saaledes, at der er en Del af dem, som man fuldt kan tiltræde, ja endogsaa finder at være Forbedringer af Lovforslaget. Der er andre, som man staar mer eller mindre tvivlende overfor, men som man er villig til at forhandle om, men der er ogsaa en Del af dem, som Mindretallet er bestemte Modstandere af. En Forhandling paa det nuværende Tidspunkt om disse Ændringer vilde utvivlsomt ikke kunne føre til Enighed, saa længe Hovedsynspunkterne ere saa afvigende, som de ere, og det vilde temmelig sikkert kun kunne medføre, at det vilde blive endnu mere vanskeligt at naa til Enighed om dem paa et senere Tidspunkt. Af disse Grunde maa Mindretallet i dette Øjeblik holde paa Lovforslaget, som det foreligger, og fraraade samtlige stillede Ændringer. Det er det, jeg paa Mindretallets Vegne skal tilraade det høje Ting.

Der er dog nogle faa Ændringer til § 44, som jeg ikke kan undlade at sige et Par Ord om. De gaa ud paa at fjerne det i Lovforslaget indeholdte Pres for at faa de skattepligtige til at opgive ogsaa deres Formuer. Den ærede Ordfører sagde, saa vidt jeg da hørte, ikke noget om disse Ændringsforslag i sin Motivering af Ændringsforslagene i det hele. I Betænkningen er der heller ikke megen Motivering. Det hedder der saaledes: „Nr. 61 og 62 tilsigte at give den skattepligtige Ret til at klage over Formueansættelsen (jfr. Ændringsforslag Nr. 45).“ Det er det eneste, der siges i Forbindelse med disse Ændringsforslag, og jeg synes, det er en meget lidet fyldestgørende Begrundelse. Jeg kan ikke nægte, at det har undret mig meget, at det ærede Flertal har villet stille disse Ændringsforslag. Vi ønske dog alle, at Ligningen skal blive saa god, ligelig og retfærdig overfor alle Samfundsklasser og Skatteydere i vort Land som muligt, og der er ingen, der kan nægte, at det er en meget væsentlig Faktor til Bedømmelse af, om Indkomstangivelserne ere rigtige eller ikke, at man kender vedkommendes Formue. Der er heller ingen, der kan nægte, at det for de allerfleste af Skatteydernes